

РЕШЕНИЕ

№ 4002

гр. София, 03.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.11.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **5613** по описа за **2010** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. М. Г. срещу решение на СРС, НК, 2 състав по нахд 4835/2009г., с което е потвърдено наказателно постановление № 12/06.03.2009г. на кмета на СО - Р. П. за налагане на глоба на И. М. Г. в размер на 500 лв за нарушение на чл. 27, т.1 от Наредба за поддържане и опазване на чистотата и управление на отпадъците на територията на Столична община – административно наказание по чл. 32, ал.1 от Наредбата.

Като касационно основание се сочи липса на доказателства за компетентност на органа, издал наказателното постановление, нарушение на чл.40, ал.2, чл.42, т.8, чл. 43, ал.5, чл.58, ал.1, чл.44, ал.1 ЗАНН, нарушение на процесуалните срокове за изготвяне на решението.

Ответникът по жалбата – Столична община не взема становище.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

С обжалваното решение на СРС, НК, 2 състав по нахд 4835/2009г., е потвърдено наказателно постановление № 12/06.03.2009г. на кмета на СО - Р. П. за налагане на

глоба на И. М. Г. в размер на 500 лв за нарушение на чл. 27, т.1 от Наредба за поддържане и опазване на чистотата и управление на отпадъците на територията на Столична община – административно наказание по чл. 32, ал.1 от Наредбата.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 24 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателното преследване.

След обсъждане на всички събрани доказателства СРС е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение - че на 19.09.2008г. около 19.30 часа в м. „Караджин” с. Лозен на територията на общински и частен парцел И. М. Г. е изхвърлил пръст и отпадъци с частния си камион.

При тази фактическа обстановка съдът счел, че е извършено посоченото в акта и наказателното постановление административно нарушение.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на закона. Разпитан е актосъставителят, чийто показания са ясни и много подробни и описващи точно извършеното нарушение. Показанията на двамата свидетели са обсъдени от решаващия състав в решението. Правилно е преценено, че АУАН е съставен в съответствие с изискванията на чл. 40, ал.2 и чл. 43, ал.2 ЗАНН. Не са допуснати твърдяните от касатора нарушения. Законосъобразни са изводите на съда, че наказателното постановление съдържа всички необходими реквизити съгласно чл. 57 ЗАНН.

Що се отнася до компетентността на административно-наказващия орган, на кметовете на Р. са делегирани правомощия да издават наказателни постановления със заповед № РД-09-436/12.04.2006г. Съществуването на тази заповед се потвърждава при електронна справка в деловодната система на Столична община. Делегирането е допустимо, по смисъла на чл.30 от Наредбата за поддържане и опазване на чистотата и управление на отпадъците на територията на СО.

Изготвянето на решението на съда в предвидените за това инструктивни срокове не е елемент, свързан с неговата правилност и законосъобразност. Доводът, че текстовете на закона са поставени от районния съдия „по приумица” очевидно е извън рамките на правилата за професионална и колегиална етика, а и не се квалифицира по никое от посочените в НПК касационни основания.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд С.-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на СРС, 2 състав по нахд 4835/2009г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

